

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

ΦΥΛΑΞ

- Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις Ἄτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρον κάποιδα νυκτέρων ὀμήγηριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ φέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
[ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν].
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
- 10 ἀλώσιμόν τε βᾶξιν· ὦδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχων
εὐνήν ὀνειροῖς οὐκ ἐπισκοπούμενην
ἐμὴν — φόβος γὰρ ἀνδ' ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ —
ὅταν δ' αἰεῖδεν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
- 20 νῦν δ' εὐτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
εὐαγγέλου φανέντος ὄρφναίου πυρὸς.
ὦ χαίρε λαμπτήρ, νυκτὸς ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοὺ ἰοὺ.
Ἄγαμέμνωνος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὄλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆδε λαμπάδι
ἐπορδιάζειν, εἶπερ Ἰλίου πόλις
- 30 ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
αὐτός τ' ἔγωγε φροῖμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι
τρις ἕξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένειτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλή χέρα
ἀνακτος οἴκων τῆδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλίσσῃ μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν· ὡς ἐκῶν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ κοῦ μαθοῦσι λήθομαι.
- ΧΟΡΟΣ
- 40 δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμῳ
μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἄγαμέμνων,
διδρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς ὄχυρόν ζευγὸς Ἄτρειδῶν,
στόλον Ἄργείων χιλιοναῦταν
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγάν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη
τρόπον αἰγυπιῶν,
- 50 οἶτ' ἐκπατίσις ἄλγεσι παίδων
- ὀμήγηρις собрание, толпа, сонм (ср. пᾶνήγηρις)
- βᾶξις вешее слово, молва (βᾶζω говорить)
- εὖτε *cum conjct.* + ἄν всякий раз как (ниже ὅταν δοκῶ)
νυκτίπλαγκτος 2 заставляющий блуждать ночью
- μινύρομαι = μινύριζω скулить, ныть; печально напевать
τό ἀντίμολπον ἄκος средство, песней отгоняющее сон
ἐν-τέμνω в(ы)резать, высекать
τὰ πρόσθε
- ὄρφναίος 3 темный, непроглядный; ночной (ὄρφνη тьма)
λαμπτήρ факел
πίφαύσκω являть; указывать
συμφορὰ благополучный исход Aesch., Soph.
- τορῶς ясно, внятно
- εὐφημέω радостно звучать
ἐπ-ορθιάζω выпрямлять; (ο *golosce*) возвышать, издавать
φρυκτὸς ὁ (φρύγω накаливать) факел; сигнальный огонь
- господскую удачу запишу на мой счет
φρυκτωρία ἢ сигнализация огнем
- βαστάζω поднимать, нести; прикасаться, тж. держать
- αὐδάω обращаться к кому-л.
λήθω быть скрытым (τινά); преимущ. *med.* забывать
- ὄχυρός 3 [ἔχω] крепкий, сильный, неодолимый
- ἀρωγή, *дор.* ἀρωγά (ἄρ) помощь, защита
- αἰγυπιός ὁ коршун-ягнятник
ἐκ-πάτιος 2 (ἄ) *перен.* чрезвычайный

- ὑπατοι λεχέων στροφοδινούνται
 πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
 δεμνιοτήρη
 πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
 ὑπατος δ' αἰών ἢ τις Ἀπόλλων
 ἢ Πάν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
 γόον ὄξυβόαν τῶνδε μετοίκων
 ὑστερόποινον
 πέμπει παραβάσιν Ἐρινύν.
- 60 οὕτω δ' Ἀτρέως παιῖδας ὁ κρείσσων
 ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
 Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικός,
 πολλὰ παλαιήματα καὶ γυιοβαρῆ,
 γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
 διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
 κάμακος, δῆσιων Δαναοῖσιν
 Τρωσὶ δ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
 ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
 οὔθ' ὑποκαίων οὔτ' ἐπιλείβων
- 70 οὔτε δακρυῶν ἀπύρων ἱερῶν
 ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
 ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
 τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
 μίμνομεν ἰσχυρῶν
 ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
 ὃ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
 ἐντὸς ἀνάσσω
 ἰσόπρεσβυς Ἴσθμῶν δ' οὐκ ἐνὶ χώρῃ,
 τό δ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἠῶδη
- 80 κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς
 στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
 ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
 σὺ δέ, Τυνδάρεω
 Δύγατερ, βασιλεια Κλυταιμῆστρα,
 τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη
 τίνος ἀγγελίας
 πειθοὶ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
 πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
 ὑπάτων, χθονίων,
- 90 τῶν τε θυραίων τῶν τ' ἀγοραίων,
 βωμοὶ δῶροισι φλέγονται·
 ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
 λαμπὰς ἀνίσχει,
 φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
 μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
 πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
 τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
 καὶ θέμις αἶνει

στροφοδινέω (= στρεφεδινέω) кружить; ἐρετμόν τό
 ἐρέσσω грести; pass. πлыть δέμνιον τό преим. pl. постель
 δεμνιοτήρης прикованный к постели; стерегущий гнездо:
 δεμνιοτήρης πόνος ὀρταλίχων неусыпная забота о птенцах
 αἰῶν (praes. u impf. с α) слышать
 οἰωνόθροος издаваемый птицами (θροέω кричать)
 ὄξυβόης, dop. ὄξυβόας, ου adj. m пронзительный

παραβάσιν dat. pl.

γυιοβαρῆς отягощающий члены, m. e. изнурительный
 διακναίω стирать до основания, разрушать (κνάω
 (ᾱ) наскребывать; соскребывать, соскабливать)

κάμαξ (κᾶ) ἦ, реже ὁ шест, жердь; копье

προτέλεια τά (sc. ἱερά) предварительная жертва; начало

πεπρωμένος 3 [p. pf. pass. κ πορεῖν] определенный судьбой

ἄπυρος не загорающийся, m. e. отвергнутый богами (ἱερά)

ἀτενής тутой; непреклонный παραθέλω смягчать

ἀτίτης ненаказанный; отвергнутый

μυελὸς ὁ костный мозг; крепость στέρνων τό mж. pl. грудь
 ἀναῖσσω подниматься; бить ключом (ἄισσω, amm. ἄισσω
 u ἄττω/ἄττω реже med.-pass. устремляться)

ὑπέργηρων τό глубокая старость; κάρφω стягивать,
 морщить, иссушать (κάρφος τό сухая щепка, высохшая
 ветка, соломинка)

ἀλαίνω (ἄλ) странствовать, бродить

ἀνέχω u ἀνίσχω поднимать и подниматься, восходить
 φαρμάσσω применять снадобья; напивать

παρηγορία ἢ увещание; утешение

πέλανος ὁ жертвенный пирог; жертвенное возлияние

αἶνέω говорить, высказывать

¹ περίπεμπτος 2 разосланный повсюду: π. θυοσκεῖν всюду разослать приказание о жертвоприношениях (ΔΒ); περίπεμπτα] ἤγουν πανταχοῦ διαπέμποσα. θυοσκεῖς] θύματα κινεῖς, πέμπεις. Εὐρηται καὶ θυοσκεῖς ὡς ἀπὸ τοῦ θυοσκόος, ὁ διὰ θυσιῶν τὸ μέλλον κοῖν ἤτοι νοῖν. θύος γὰρ τὸ θῦμα Sch. Rec. (Dem. Tricl.); περίπε[μ]πτον· τὸ περιπεπεμμένον; θυοσκόος· εἶδος μάντεως διὰ σπλάγγων τὸ μέλλον δηλοῦντος; θυοσκεῖν· ἱεροῖς *παρέξασθαι, ἢ θεοῖς Hesych.; ср. Hom. Il. 24.221: θυοσκόοι (Гнедич: фимиамогадатель); θυοσκεῖς Turnebus (Adrien Turnèbe) θυοσκεῖς mss.

<p>παιῶν τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης, 100 ἢ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει, τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγάν' ἀμφαίνουσ' ἐλπίς ἀμύνει φροντίδ' ἀπληστον τὴν θυμοφθόρον λύπης φρένα. κύριός εἰμι θεοῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν ἐντελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει</p>	<p>Παιῶν, ὠνος ὁ Aesch., Soph., Arph., Plat. = Παιῶν τελέθει быть закончен., зрелым, т. е. сделаться, тж. быть ἀγάνος 3 (ἀγ) ласковый, приветливый ἀμύνω (ῦ) отражать φροντίς, ἴδος ή забота, тревога καὶ θυμοφθόρον φρενὶ λύπην West θροέω редко тж. мед. кричать; рассказывать [στρ. α. αἴσα ή судьба αἴσιος благоприятн. ἐντελής 2 совершен-</p>
<p>νήϊ πειδιώ, μολπᾶν ἀλκᾶν, σύμφυτος αἰῶν². ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας 110 ξύμφρονα ταγάν, πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι δοῦριος ὄρις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν, οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νεῶν ὁ κελαινός, ὅ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς, φανέντες ἴκταρ μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου παμπρέπτοις ἐν ἔδραισι,</p>	<p>σύμφυτος 2 природный, присущий σύμφρων единоплеменный τᾶγή ή строй, войско πράκτωρ, ορος ὁ и ή каратель, мститель θοῦρ(ι)ος 2 [θρόσκω] стремительный, неистовый ἐξόπιν= ἐξόπιθε(ν) adv. сзади ἴκταρ + gen. близ; μέλαθρον τό тж. pl. стропило; жилище δοριπάλτος 2 потрясающий копьем; χερὸς ἐκ δοριπάλτου</p>
<p>справа βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματα, γένναν, πάμπρεπτος 2 тений βλαβέντα λαισθίων δρόμων.</p>	<p>βόσκω т.-р. поедать; λαγίνος 3 заячий (γέννα племя); ἐρικύμων (κύω) φέρμα, ατος τό [φέρω] плод; λοισθιος 2 и 3 послед- ний βλάπτω задерживать; β. τινά κελεύθου преграждать кому-л. путь</p>
<p>αἶλινον αἶλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω. ἐρικυμάδα Seidler φέρματι MB κεδνός δὲ στρατόμαντις ἰδῶν δύο λήμασι δισσοῦς Ἀτρείδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας πομπούς τ' ἀρχάς· οὕτω δ' εἶπε τεράζων· ἄχροι μὲν ἀργεῖ Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος, πάντα δὲ πύργων κτήνη πρόσθε τὰ δημοπληθέα</p>	<p>λήμα τό [λάω желать] отвага [ἀντ. α. *δάω (только эн. aor. 2 δέδαε) научить; (pf. δεδάκα и δέδαα; aor. 2 ἐοάην; τεράζω [τέρας] истолковывать знаменья ἀγρέω ловить (sc. ἰχθύν); захватывать, завоевывать κτήνος, εος τό домашнее животное; pl. имущество κτήνη τὰ δημοπληθέα народное имущество</p>
<p>130 Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον· λαπάσσω физиол. опорожнять; разорять; σ. Τροίας узда Τροίης οἶον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάση προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας κνεφάζω покрывать мраком, т. е. гу- бить στρατωθέν. οἴκτω γὰρ ἐπίφθοнос Ἄρτεμις ἀγνὰ πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισι· στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν. αἶλινον αἶλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.</p>	<p>οἶ. μή только бы не; στρατάομαι идти войной πτηνός 3 и 2, доρ. πτᾶνός 3 пернатый, крылатый πτάξ, πτᾶκός пугливый, робкий ἐπί-φθοнос 2 питающий ненависть</p>
<p>140 ἄ τῶσιν περ εὐφρων ἄ καλὰ, δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν λεόντων πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις цам θηρῶν ὀβριχάλοισι τερπνά, τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κραῖνα, κράναι Hermann δεξιὰ μὲν κατὰμομοφα δὲ φάσματα στρουθῶν. ἰήιον δὲ καλέω Παιᾶνα, μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆδας ἀπλοίας</p>	<p>ἀ καλὰ sc. Ἄρτεμις; δρόσος ή роса; [μεσιρδ]. отпрыск, детеныш *ἄεπτος 2 слабый μᾶλερός 3 могучий φιλόμαστος 2 тянущийся к материнским сос- ὀβρίκαλα (ῖ) τὰ детеныши диких зверей, зверята³ κραίνω исполнять. στρουθός, απτ. στρουθός ὁ и ή воробей; (тж. ὁ μέγας или σ. ὁ ἐν Λιβύῃ страус); вообще щебечущая птица ἐχενῆς, ἴδος, σтяж. ἐχενῆς, ἦδος adj. f задержи-</p>
<p>150 τεύξη, σπευδομένα θυσίαν ἐτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον, ющая корабли; ἄδαιτος мерзостный</p>	<p>ва- τεύξη, σπευδομένα θυσίαν ἐτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον, ющая корабли; ἄδαιτος мерзостный</p>

² Pind. Pyth. 3.86: αἰὼν ἀσφαλῆς, frg. 111.5: αἰὼι δι' ὀστέων ἐρραίσθη, 131b2-3: ζῶν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἰδῶλον.

³ Iulius Pollux, Onomasticon (ed. E. Bethe): καλεῖται δὲ τὰ μὲν τῶν λεόντων ἔκγονα σκύμνοι, τὰ δὲ τῶν ἄρκτων ἄρκτύλοι, τὰ δὲ τῶν ἐλάφων νεβροί, τὰ δὲ τῶν ἀλωπέκων ἀλωπεκιδεῖς, τὰ δὲ τῶν λύκων ὡς τὰ τῶν κυνῶν σκύλακες, ἰδίως δὲ τὰ τῶν λύκων λυκιδεῖς, καὶ τὰ τῶν λαγῶν λαγιδεῖς καὶ λαγίδια, παρὰ Ξενοφῶντι (Cyneg V 13) δὲ καὶ λάγια. ἐφ' ᾧ δ' οὐκ ἔστιν ἴδιον ὄνομα, τὰ τούτων τέκνα καλεῖται σκυλάκια ἢ σκυμνία. τὰ δὲ πάντων τῶν ἀρκῶν τέκνα ὀβρίκαλα οἱ ποιεῖται (Aesch Ag 143) καλοῦσι καὶ ὄβρια (TGF Aesch 48, Eurip 616). λέγοι δ' ἂν τις ἐπ' αὐτῶν νέα νεογνὰ νεογενῆ, γαλαθηνά, νεαρά, ὑγραμελή, ἔτεια αὐτοετή.

νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
 οὐ δεισήνορα. μίμνει γὰρ φοβερά παλίνορτος
 οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποιος.
 τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
 μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίω οἴκοις βασιλείοις·
 τοῖς δ' ὁμόφωνον
 αἴλινον αἴλινον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

δεισήνορ, ορος *adj.* боящаяся мужа

νεικος τό ненависть, вражда

τεκνόποιος 2 мстящий за детей

ὄδιος 2 дорожный, путевой: ὄρνιθες ὄδιοι птицы,
 предвещающие счастливый путь

160 Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐ-
 τῆ φίλον κεκλημένῃ,
 τοῦτό νιν προσενέπω.
 οὐκ ἔχω προσεικάσαι
 πάντ' ἐπισταθμώμενος
 πλήν Διός, εἰ τὸ μάπαν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
 χρεὶ βαλεῖν ἐτητύμωσ.

[στρ. β.]

οὐδ' ὅστις πάροιδεν ἦν μέγας,
 παμμάχιθ θράσει βρύων,
 οὐδὲ λέξεται πρὶν ἴν·
 ὅς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
 κτῆρος οἴχεται τυχίον.
 Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
 τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν,

ἐτήτυμον *adv.* истинно, подлинно

[ἀντ. β.]

βρύω цвести; изобиловать

τριακτήρ, ἦρος ὁ трижды, *т. е.* окончательно
 победивший, победитель

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὀδίω-
 σαντα, τὸν πάθει μάθος
 θέντα κυρίως ἔχειν.
 στάζει δ' ἀνδ' ὕπνου πρὸ καρδίας
 μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ-
 κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
 δαιμόνων δέ που χάρις βίαιος
 σέλημα σεμνὸν ἡμένων.

[στρ. γ.]

ὀδόω направлять

καὶ τόδ' ἠγεμῶν ὁ πρέ-
 σβυς νεῶν Ἀχαιικῶν,
 μάντιν οὔτινα ψέγων,
 ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων, συμπνέει Τ

ἐμπαίος 2 [ἐμπαίω] наносящ. удары, разящий (τύχαι Aesch.) εὔτε ко-

гда

εὔτ' ἀπλοία κεναγγεῖ βαρύ-
 (ἄπλοια)
 νοντ' Ἀχαιικὸς λεῶις,
 Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρό-
 χδοις ἐν Αὐλίδος τόποις·

κεν-αγγής 2 опустошающий сосуда, *т. е.* создающий голод

πέρα ἢ Aesch. περαία (*sc.* γῆ) страна по ту сторону

πᾶλι-ρροχθος 2 оглашаемый грохотом прибоа; (*χ metri gr. LS*)

ροχθέω (ροθέω) шуметь, бушевать

πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
 κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι,

река на границе Фракии и Македонии

[στρ. δ.]

δύσ-ορμος 2 негодн. для причалив.; задерж. в порту, *т. е.* встреч-

ный

βροτῶν ἄλαι,
 ναῶν <τε> καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
 παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
 τρίβῃ κατέξαινον ἄνθος Ἀργεί-
 ων· ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
 χείματος ἄλλο μῆχαρ
 βριθύτερον πρόμοισιν
 μάντις ἔκλαγξεν

ἄλη (ἄ) ἢ блуждание; толпа в смятении

πεῖσμα, ατος τό канат, преимущ. причальный

πᾶλιμ-μήκης 2 двойной продолжительности, удвоенный

τρίβος (ῖ) ὁ, *иногда* ἢ тропа; стирание; задержка, бездействие

κατα-ξαινῶ *досл.* (ο шерсти) чесать; уничтожать, губить

=μῆχος, εος τό средство

πρόμος ὁ глава, предводитель, вождь

προφέρων ἼΑρτεμιν, ὅσπε χθόνα βάκτροις προφέρω ссылаться
ἐπικρούσαντας ἼΑτρείδας
δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν·
ἴβαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
βαρεῖα δ', εἰ

τέκνον δαΐζω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
ῥεΐθροις πατρίους χέρας πέλας βω-
μοῦ. τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
πῶς λιπόνανυς γένωμαι
ξυμμαχίας ἀμαρτῶν;
πανσανέμου γὰρ

δυσίας παρθενοῦ δ' αἵματος ὀργῆ
περιόργως ἐπιδυμείν
δέμις. εὐ γὰρ εἶη·

ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδου λέπαδνον
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγρον, ἀνίερων, τόδεν

τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
βροτοὺς δρασύνει γὰρ αἰσχρομήητις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.

ἔτλα δ' οὖν θυτήρ γενέσθαι
θυγατρός, γυναικοποιῶν
πολέμων ἀρωγῶν

при-

καὶ προτέλεια ναῶν.

λιτὰς δὲ καὶ κληθόνας πατρίους
παρ' οὐδὲν αἰῶ τε παρθένοιον
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβήης.

φράσεν δ' ἀόζοις πατήρ μετ' εὐχῶν
δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ

προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην,
στόματός τε καλλιπρόρου
φυλακῆ κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,

βία χαλινῶν δ', ἀναύδω μένει.

κρόκου βαφάς [δ'] ἐς πέδον χέουσα,
ἔβαλλ' ἕκαστον θυτή-

ρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτω,

вопля

πρέπουσα τῶς ἐν γραφαῖς, προσενέπειν
δέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις

πατὴρ κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
ἔμελιψεν, ἀγνῆ δ' ἀταύρωτος αὐδῆ πατρός
φίλου τριτόσπονδον εὐποτμον

παιῶνα φίλως ἐτίμα.

τὰ δ' ἔνθεν οὐτ' εἶδον οὐτ' ἐννέπω·

τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.

Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦ-

σιν μαθεῖν ἐπιρρέπει· τὸ μέλλον <δ'>

ἐπεὶ γένοιτ' ἂν κλύοις· πρὸ χαιρέτω· προχαιρέτω Ahrens прочь эти мысли!

ἴσον δὲ τῷ προστένειν.

[ἀντ. δ.]

κῆρ бедствие, несчастье, горе

δαΐζω делить; губить убивать

περι-οργῶς в гневе, тж. страстно

εὐ γὰρ εἶη было б ко благу!

λέπαδνον τό ярмо

преисполнившись нечестивого образа мысли

[στρ. ε.]

παρακοπή ή умопомешательство, безумие

πρωτοπήμων adj. являющийся первопричиной зла

ἄρωγή (реже pl.) помощь, защита ...решился стать, чтобы спасти

προ-τέλεια τά (sc. ἱερά) предварительная жертва; л. ναῶν жертво-

ношение перед отплытием ...и этой жертвой выкупить корабли

λίτη ή (преимущ. pl.) просьба κληθῶν, ὄνος ή зов [ἀντ. ε.]

βραβεύς ὁ распорядитель или судья на состязаниях; предводитель

ἄοζος ὁ служитель при жертвоприношениях

δίκαν instar χιμαίρα (χι) ή молодая коза

προν-ωπής 2 наклонившийся вперед

ἀέρδην adv. поднимая, поднимая

καλλι-πρῶρος 2 (ο кораβле) с красивой носовой частью;

с красивым лицом

ἄν-αυδος 2 невыразимый, несказанный

[στρ. ζ.]

φίλ-οικτος 2 возбуждающий сострадание οἰκτος ὁ скорбный

προσ-εννέπω (только praes. и impf.) обращаться с речью, призывать

ἀνδρῶν, ὄνος ὁ мужская половина в доме

ἄ-ταύρωτος и ἀταυρώτη adj. f девственная

[ἀντ. ζ.]

ἐπι-ρρέπω досл. отвешивать, перен. давать в удел

κλύω слышать, понимать ...а гаданья наперед — Бог с ними!

προ-στένω раньше времени стонать, преждевременно печалиться

τορὸν γὰρ ἤξει σύνορθρον ἀύγαϊς.	τορὸς 3 [τείρω] пронзительный; ясный; σύν-ορθρος 2 возникаю-
πέλοιτο δ' οὖν ἅ' πὶ τούτοισιν εὖ πράξις, ὡς	с рассветом ...покоящаяся на этом основании благополучие
θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἰαπίας	Ἰαπίας γαίης Πελοπονнеса
γαίης μονόφρουρον ἔρκος.	ἔρκος, εὐς τό οграда; защита, оплот

— ἤκω σεβίζων σόν, Κλυταιμῆστρα, κράτος·
 δίκη γὰρ ἐστὶ φωτὸς ἀρχηγῶ τειν
 γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
 σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἶτε μὴ πεπυσμένη
 εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
 κλύοιμι' ἂν εὐφρων· οὐδὲ σιγῶσθι φθόνος...

	τιῶ (ῖ u ῖ) оценивать; чтить, почитать
	θυη-πολέω совершать жертвоприношения